

Det er også det, der ligger bag, at vi peger på nogle søndage specifikt i forhold til sommerperioden, for vi synes, der er nogle rimelige argumenter i forhold til de situationer, de tider af året, hvor der er særlig mange turister.

Det tredje emne, vi har lagt vægt på, har været at skabe en større klarhed i reglerne og en bedre håndtering af reglerne, og dér er der en lang række elementer, som gør, at vi har draget nytte af de erfaringer, vi har haft igennem de sidste år, for at lægge op til en lukkelov, hvor der så forhåbentlig kan være en større stringens.

Med andre ord, vi har forsøgt at forholde os til nutiden – til det der foregår – og justeret en lovgivning svarende til den.

Så ligger der en revisionsparagraf, som flere har bemærket. Det er, fordi vi synes, at det også er vigtigt, at man varskoer, at der hele tiden er noget, der bevæger sig. Det er ikke nødvendigvis sådan, at der bliver sagt – det fremgår vist ganske tydeligt – at man *skal* ændre lukkeloven, eller man *skal* liberalisere yderligere eller stramme yderligere, nej, der står, at man bør være forberedt på, at det her er et område, hvor tingene bevæger sig.

Der har vi også skrevet, at med hensyn til et af de emner, som har været drøftet meget, men som aldrig rigtig har været vendt, sådan hvor vi kan se, hvad det præcis handler om, nemlig at lave en regionalisering, dér synes vi, det kunne være rigtigt, at vi forbereder os, at vi, om jeg så må sige, ser dyret i øjnene, ser hvordan det ser ud, hvordan det ville kunne se ud, ser om det er noget, vi kan bruge, eller om det er noget, vi ikke kan bruge.

Så vi forholder os med lovforslagets hovedparagraffer til nutiden, og i forhold til revisionsparagraffen prøver vi også at tage et varsel om fremtiden.

Så spørges der fra Venstres ordfører: Er der da ikke grænser for politik? Jeg synes egentlig, at det er sjovt at stille det spørgsmål i forhold til lukkeloven, for vi interesserer os jo ikke meget for, hvad der sker mellem mandag morgen og lørdag eftermiddag.

Det eneste, vi interesserer os for – og det er så dér, der kan være en grænse for markedet – er: Hvad sker der egentlig om søndagen? Er det en anden type dag, eller er det det ikke? Vi synes, at nutiden fortæller os, at søndagen stadig er en noget anden dag end de øvrige.

Så skal jeg til debatten generelt sige tak for klare meldinger fra en række partier. Selvfølgelig regeringspartierne, men også SF, Det Kon-

servative Folkeparti, Enhedslisten, Kristeligt Folkeparti, Dansk Folkeparti, CD og også her til sidst fra Frihed 2000.

Jeg synes, det er meget nyttigt for os alle i forhold til de drøftelser, der skal være, at vi ved, hvad det er, de forskellige lægger mest vægt på; hvad er det, der er mest betydningsfuldt; hvad er det for nogle ændringer, man synes er de bedste; hvilke ændringer fra det, der er lagt frem, er vigtigst og så fremdeles.

Man kan sige, at den tid, der er gået i de seneste måneder, efter at Erhvervsministeriet fremlagde sin rapport om en lang, lang, lang, lang række elementer knyttet til lukkeloven – der er jo sådan fremdraget et enkelt lille element med en pincet i dag til brug for lige netop at understøtte et enkelt argument, men den er jo heldigvis meget rigere og facetteret – jo har givet anledning til, at mange har engageret sig i debatten, og jeg synes, at der er et ord, måske trænger sig på i denne her sammenhæng, nemlig konvergens: Der er mange, der har villet nærme sig hinanden for at prøve at finde ud af, hvad det er, der er de bedste løsninger.

En lang række organisationer, mange politiske partier – også Forbrugerrådet, skal jeg sige til hr. Egil Møllers benefice – har jo været ude med lidt anderledes meldinger end tidligere, forholdt sig til hinanden og faktisk peget på et område, hvor de kunne synes, at en lukkelov kunne finde sin løsning. I dag ser vi så næsten også, at Venstre gerne melder sig i forhold til konvergens. Det skal jeg kvittere for, og jeg skal om et øjeblik vende tilbage til, hvad det så kan føre til.

Enhedslisten kommenterer dette, at mange nærmer sig, med at sige – og det tror jeg er fuldstændig rigtigt – at man selvfølgelig så som regering må vælge side. For at kunne vælge side er det jo nødvendigt at vide klart, hvad de forskellige sider mener, og dér synes jeg, at der er mange, der har givet gode bud i dag, som gør, at det i løbet af ret kort tid er muligt at se, hvad det er, der er klogest at vælge.

Fru Lone Yalcinkaya drog en parallel til konkurrenceloven og behandlingen af konkurrenceloven. Det synes jeg var en meget morsom parallel. Konkurrencelovsbehandlingen begyndte med, at en række partier enten var arge modstandere eller dybt tavse. Det var simpelt hen umuligt at komme ud af stedet, men så fik vi samlet en lang række erhvervsorganisationer, som var konstruktive og optagede, som fandt hinanden og fandt regeringen, og vi fandt dem,